

ROMÂNIA DUPĂ MAREA UNIRE

scoalacool.ro

Perioada reformelor

29 decembrie 1919 - primul Parlament al României Mari, ales pe baza votului universal, a aprobat documentele prin care Basarabia, Bucovina și Transilvania s-au unit cu România, noul stat având o suprafață de 295.049 km² și o populație de aproximativ 17 milioane locuitori.

Pentru consolidarea Marii Uniri și a statului român au fost adoptate reforme în următoarele domenii:

I. Economic:

a. Reforma monetară (1920): leul a devenit moneda națională, după ce au fost retrase monedele străine care au circulat în timpul războiului și cele din teritoriile unite cu România;

b. Reforma financiară (1921): sistemul de impozite a devenit unitar la nivelul întregii țări;

c. Reforma agrară (1921): a fost cea mai radicală din Europa, deoarece au fost expropriate *„moșiile sau părțile de moșii de la 100 ha pământ cultivabil în sus”*, 1.4 milioane țărani fiind împroprietăriți cu 6 milioane de ha pământ.

Europa interbelică (1929)

Bancnote de 10, 25 și 50 de bani emise în perioada domniei lui Ferdinand I

„Articolul 1. Se expropriează pentru cauză de utilitate națională proprietățile rurale..., în scopul de a spori întinderea proprietății rurale țărănești, de a înființa pășuni comunale, precum și pentru scopuri de interes general, economic și cultural.

Articolul 4. Exproprierea privește numai moșiile sau părțile de moșii de la 100 ha pământ cultivabil în sus, oricine ar fi proprietarii lor și oricare ar fi capacitatea lor juridică sau caracterul imobilului expropriat, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Articolul 7. Se declară expropriate în întregime:

Proprietățile rurale în cuprinderea lor totală a supușilor statelor străine, fie că sunt străini prin originea lor, fie că au devenit străini prin căsătorie sau alt mod.

Proprietățile rurale în cuprinderea lor totală ale absenteiștilor.

Articolul 14. Bălțile și albia râurilor, pământul des inundabil, mocirlos, neproductiv, râpele, pot fi expropriate în întregime fără considerare de întindere, pentru a fi drenate, secate sau împădurite de comună sau stat.”

(Legea pentru reforma agrară din iulie 1921)

IN NUMELE MAJESTATEI SALE REGELUI FERDINAND I

TITLU DEFINITIV DE PROPRIETATE

NOI MINISTRU SECRETAR DE STAT LA DEPARTAMENTUL AGRICULTUREI SI DOMENIILOR, IN VIRTUTEA LEGII PENTRU REFORMA AGRARA PROMULGATA LA 27 IULIE 1921

DECLARAM:

D. Dumitru Onila DIN COMUNA Căleasca JUDEȚUL Argeș A FOST IMPROPRIETARIT CU DREPTURILE SI OBLIGAȚIUNILE CE DECURG DIN SUS CITATA LEGE PE LOTUL N. 17 DE 4 ha - mp DIN MOȘIA Tomya FOSTA PROPRIETATE A D. C. Zamfirescu SITUATA IN COMUNA Căleasca JUDEȚUL Argeș

PREȚUL LOTULUI IN SUMA DE LEI 450 BANI - FIIND COMPLET ACHITAT. SA ELIBERAT PREZENTUL TITLU DEFINITIV DE PROPRIETATE. BUCUREȘTI, ANUL 1923, LUNA Sept. ZIUA 16

MINISTRU.

DIRECTOR GENERAL

Ștefan I. Ștefan

L. Cișcariu

Nº 45037

Titlu de proprietate emis în anul 1923, în contextul reformei agrare

Perioada reformelor

II. Politic:

- a. Legislația electorală (27 martie 1926): adoptarea votului universal în anul 1918 pentru toți bărbații peste 21 de ani a transformat țărănimea în principala masă electorală, iar legea, neconstituțională, a instituit principiul primei majoritare, prin care partidul care a obținut 40% din voturi la nivel național a primit jumătate din numărul de mandate, cealaltă jumătate împărțindu-se între toate formațiunile politice care au trecut de pragul electoral de 2%, inclusiv partidul majoritar, mandatele repartizându-se în funcție de procentajul obținut;
- b. Constituția din anul 1923: a reluat, în cea mai mare parte, conținutul Constituției din 1866, și a introdus noutăți precum reducerea prerogativelor regale (șeful statului nu a mai avut drept de veto), caracterul național unitar al statului, introducerea votului universal, egal și direct (acordat bărbaților peste 21 de ani), afirmarea respectării drepturilor și libertăților cetățenești (inclusiv pentru minorități) și implementarea controlului preventiv al constituționalității legilor (acesta a revenit Consiliului Legislativ).

Coadă la secția de votare în perioada interbelică

NOUA CONSTITUȚIE

VOTATĂ DE
ADUNAREA NAȚIONALĂ CONSTITUANTĂ
ÎN ȘEDINȚILE
DE LA 26 ȘI 27 MARTIE 1923

București — „LIBRĂRIA NOUĂ”, Carol P. Segal
70, Calea Victoriei, 70

„TITLUL I

Despre teritoriul României

Articolul 1. Regatul României este un Stat național unitar și indivizibil.

Articolul 2. Teritoriul României este nealienabil. Hotarele Statului nu pot fi schimbate sau rectificate decât în virtutea unei legi.

Articolul 3. Teritoriul României nu se poate coloniza cu populațiuni de gintă străină.

Articolul 4. Teritoriul României din punct de vedere administrativ se împarte în județe, județele în comune. Numărul, întinderea și subdiviziunile lor teritoriale se vor stabili după formele prevăzute în legile de organizare administrativă.”

Perioada reformelor

III. Administrativ:

Legea administrativă (1925): a organizat teritoriul României în județe (71), plăși și comune, șeful administrației fiind prefectul, pretorul, respectiv primarul ⇒ înlăturarea particularităților administrative din teritoriile unite cu România în anul 1918.

IV. Justiție:

Legea pentru organizarea judecătorească (1925): justiția a fost organizată în judecătoria, tribunale, curți de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție.

V. Biserica:

- a. Legea pentru înființarea Patriarhiei (1925): s-a confirmat autocefalia Bisericii Ortodoxe Române, de care aceasta s-a bucurat, practic, încă din anul 1885;
- b. Legea pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române (1925): biserica și-a putut reglementa, conduce, și administra, prin organele sale proprii și sub controlul Statului, afacerile religioase, culturale, fundamentale și epitropești.

VI. Educație:

Legea privind învățământul primar (1924): a adus unificarea sistemului de educație, iar învățământul primar obligatoriu a fost extins la nivelul întregii țări.

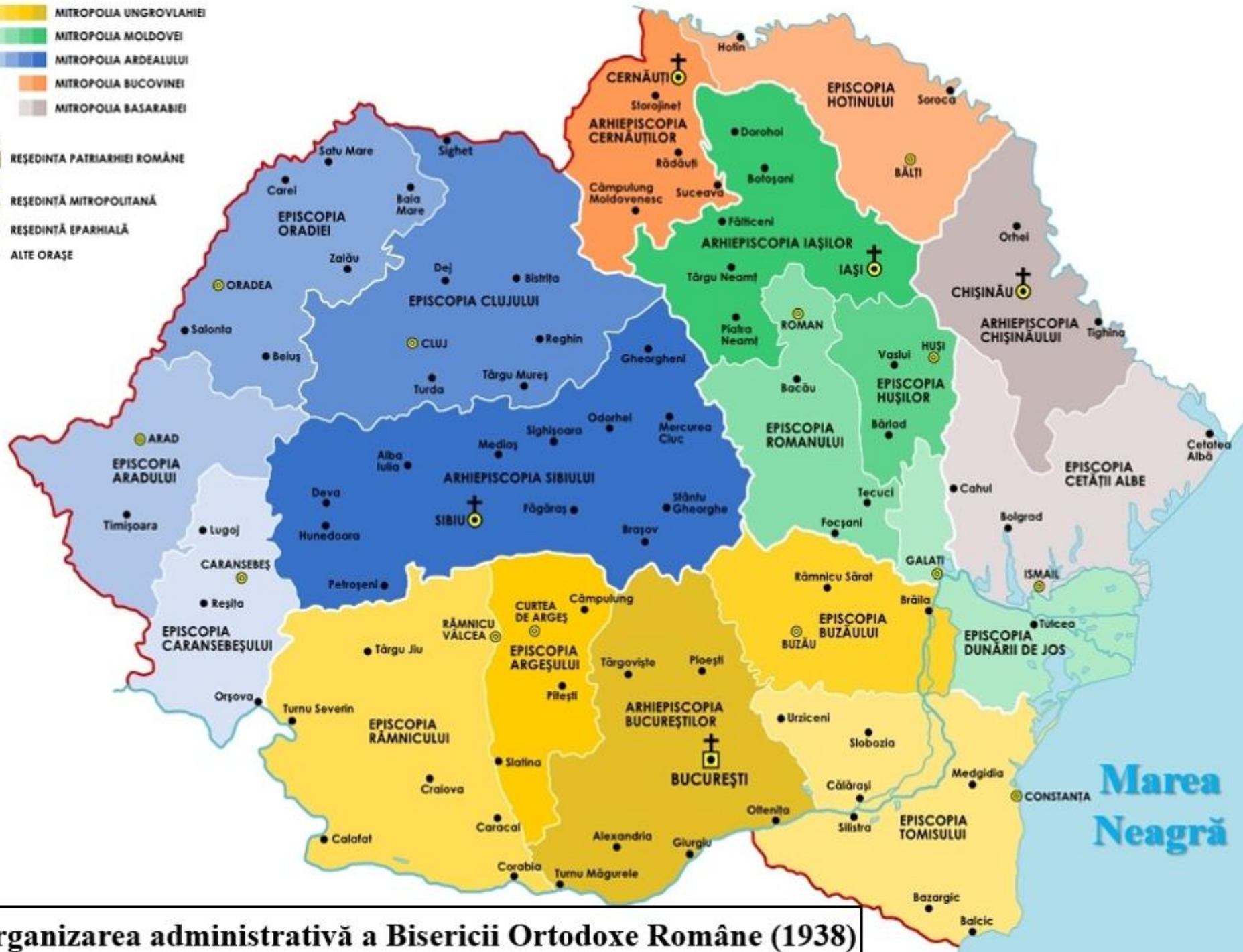
Organizarea administrativă a României în perioada interbelică

- 10 regiuni
- 71 de județe

- MITROPOLIA UNGROVLAHIEI
- MITROPOLIA MOLDOVEI
- MITROPOLIA ARDEALULUI
- MITROPOLIA BUCOVINEI
- MITROPOLIA BASARABIEI

- REȘEDINȚA PATRIARHIEI ROMÂNE
- REȘEDINȚĂ MITROPOLITANĂ
- REȘEDINȚĂ EPARHIALĂ
- ALTE ORAȘE

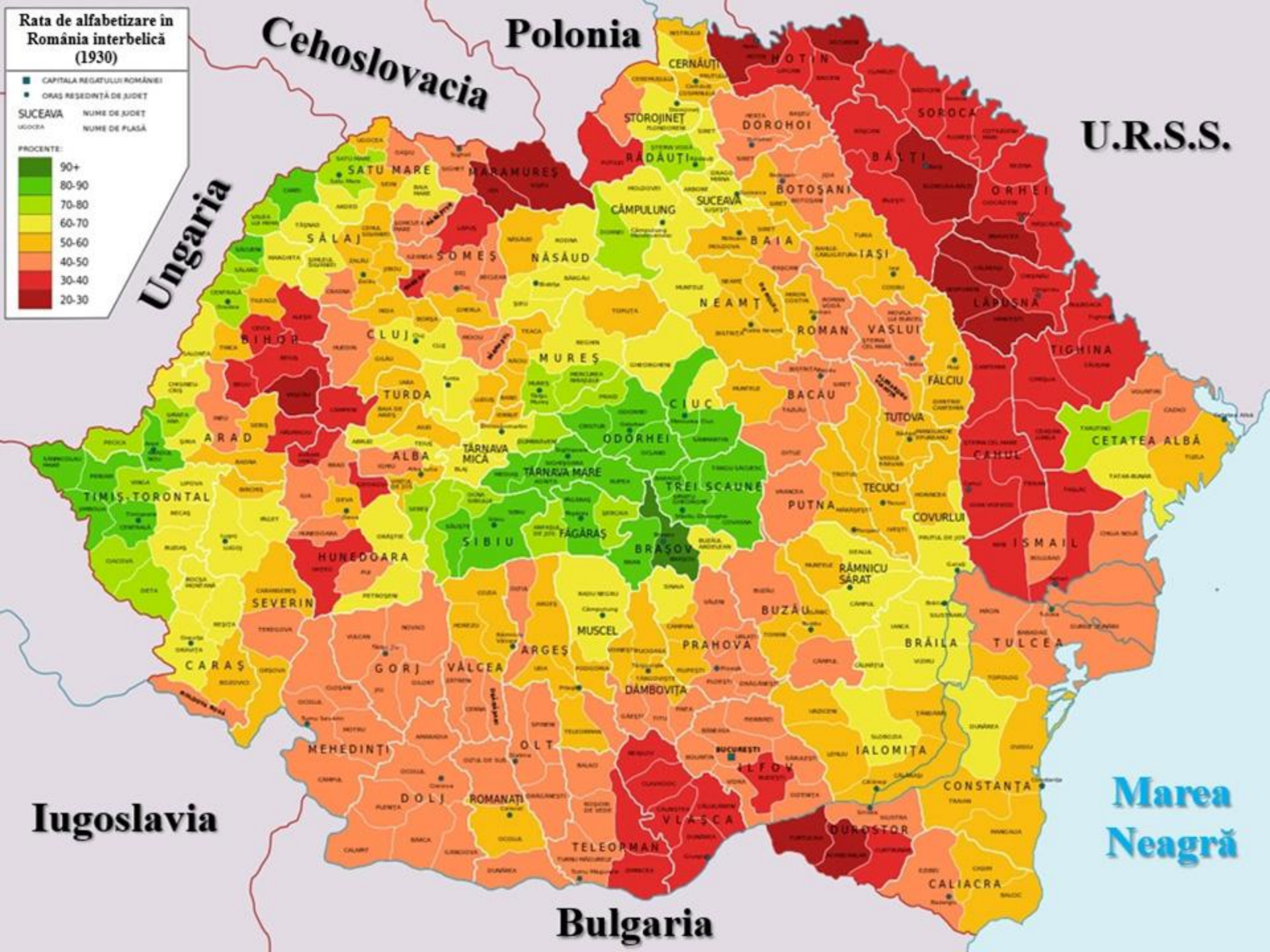
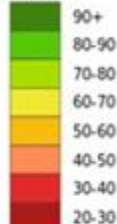
Organizarea administrativă a Bisericii Ortodoxe Române (1938)

**Rata de alfabetizare în
România interbelică
(1930)**

■ CAPITALA REGATULUI ROMÂNIEI
● ORĂS REȘIDINȚĂ DE JUDEȚ

SUCEAVA NUME DE JUDEȚ
UGROCA NUME DE PLĂȘĂ

PROCENTE:

Album de clasă: ciclul primar (iunie 1935)

Album de clasă: studenți din perioada interbelică

Economia interbelică

Reformele adoptate după anul 1918 au dus la apariția unui cadru favorabil dezvoltării economice a României Mari:

I. Agricultura: a fost baza economiei românești din interbelic. 1921 - reforma agrară, cea mai amplă din Europa, a avut drept consecință predominanța proprietății mici și mijlocii. Dezvoltarea agriculturii a fost încetinită din cauza lipsei unui capital și a unui inventar agricol, precum și legea moștenirii, care a divizat continuu pământul căpătat în urma reformei agrare.

II. Industria: s-a dezvoltat sub impulsul dat de politica dusă de P.N.L. („*prin noi înșine*”), înregistrând un ritm anual de creștere ridicat (5.5%), frânat temporar de Marea Criză Economică (1929-1933), în special în domeniul industriei sticlăriei, construcțiilor, metalurgică, electrotehnică și chimică. 1938 - punctul maxim al dezvoltării industriei autohtone: locul I în Europa și locul IV la nivel mondial la producția de petrol; locul II în Europa la extracția de aur și gaze naturale.

III. Transporturile: au cunoscut un proces de dezvoltare, strâns legat de cel al industriei, căile ferate au fost conectate de cele din provinciile unite cu România, ajungând să măsoare până în anul 1938 peste 11.000 km. S-au pietruit și modernizat peste 1600 km de șosele, iar transportul maritim a fost deservit de porturile Constanța și Chilia, beneficiind de 15 nave sub pavilion românesc.

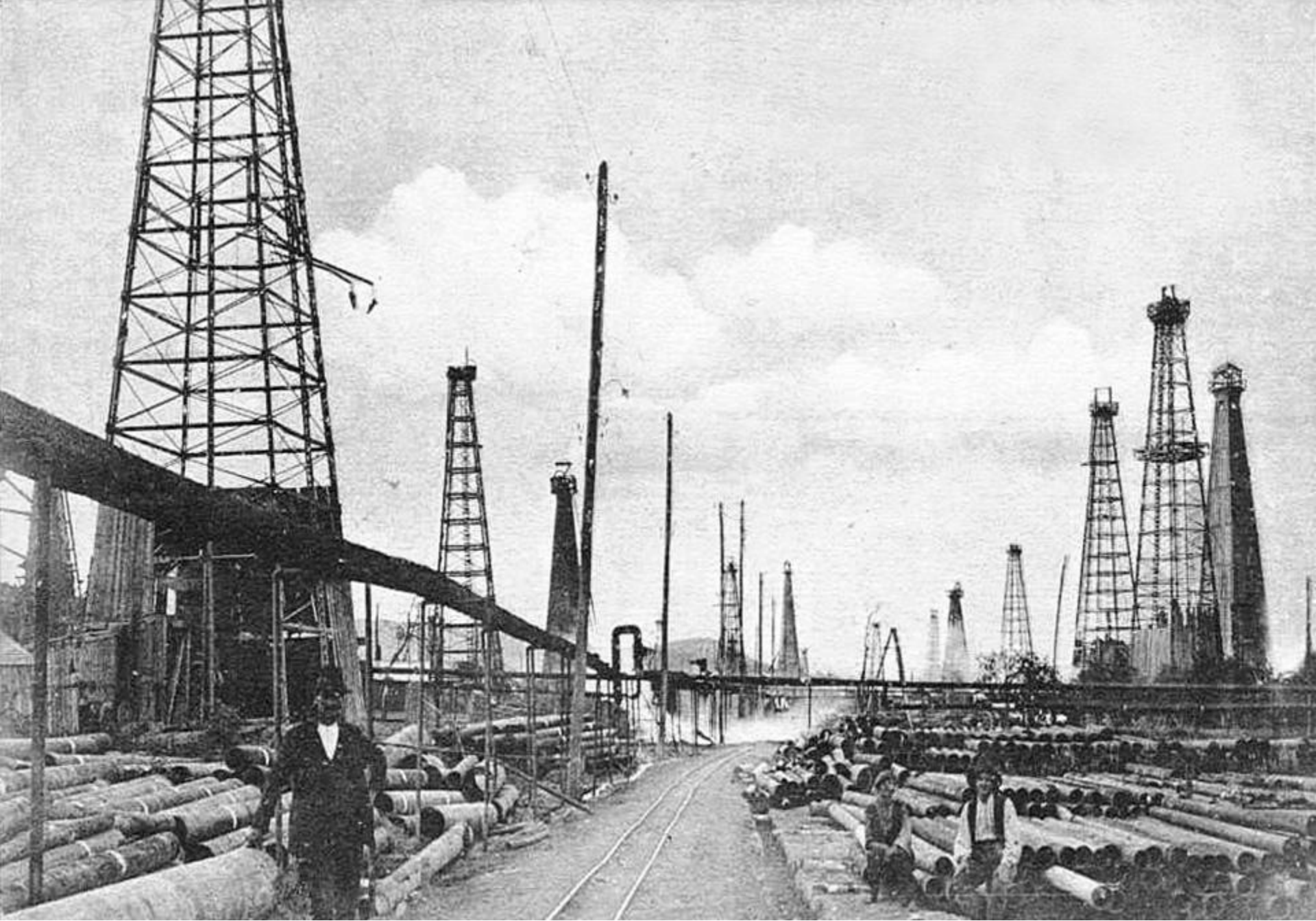
IV. Comerțul: 1919-1929 - s-a realizat preponderent cu Franța și Regatul Unit. 1933-1940 - s-a realizat cu Germania, care a fost interesată de cerealele și petrolul românești.

Reforma agrară din 1921 a extins și consolidat mica proprietate țărănească

Tractor folosit în perioada interbelică

Grup de sonde petroliere (Moreni, județul Prahova, 1924)

Gogoşerie într-un cartier din Bucureştiul interbelic

Societatea românească

Structura populației nu a fost schimbată de absorbirea noilor provincii, societatea românească interbelică fiind una a contrastelor: 1930 - populația rurală a reprezentat 78.9%, iar cea urbană 21.1%.

În perioada interbelică s-au afirmat următoarele clase sociale:

I. Marii proprietari de pământuri (latifundiari sau moșieri): și-au pierdut influența politică și economică, în contextul adoptării reformelor electorale și agrare.

II. Burghezia: a căpătat un rol dominant în plan politic și economic.

III. Țărănimea: cea mai numeroasă categorie socială, s-a menținut drept principala forță de muncă (din rândurile acesteia au apărut micii proprietari de pământuri).

IV. Muncitorimea: a crescut din punct de vedere numeric și s-a afirmat prin organizarea de greve, cu scopul de obține condiții mai bune de muncă și salarizare (greva tipografilor: 1918; greva minerilor din Lupeni: 1929; greva de la Atelierele C.F.R. Grivița: 1933).

V. Intelectualitatea: a jucat un rol de prim rang în evoluția societății românești din perioada interbelică, contribuind la crearea unei culturi naționale originale.

Bucureștiul interbelic (Calea Victoriei, anii 1930)

Portretul unei familii de țărani români (1940)

Un grup de muncitori (1924)

Un grup de tineri intelectuali români din perioada interbelică

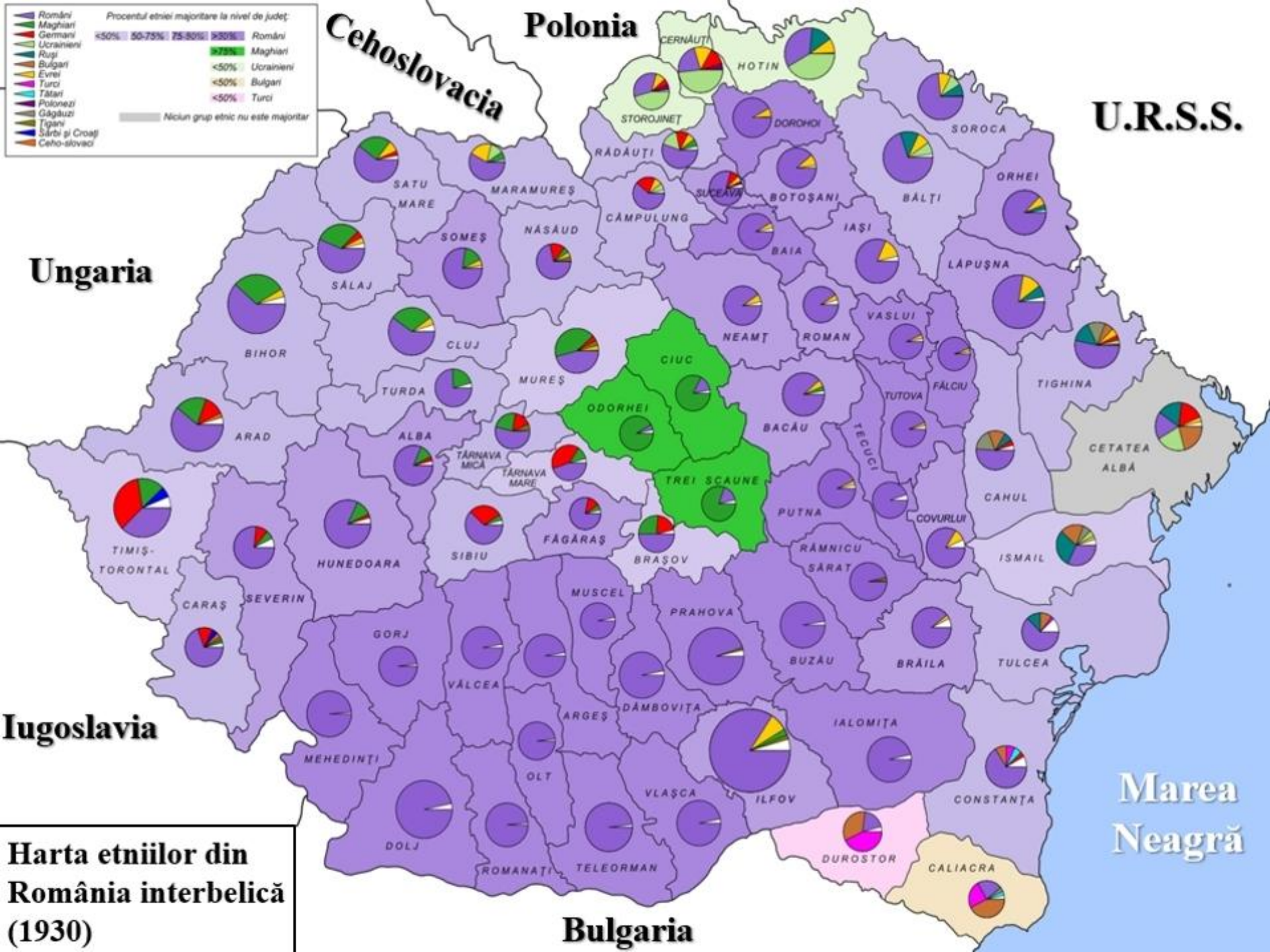
Integrarea provinciilor și statutul minorităților

1918-1925 - reformele administrative au dus la integrarea deplină a provinciilor românești în cadrul statului.

Marea Unire din anul 1918 a determinat schimbări în componența demografică a României, crescând atât numărul locuitorilor, cât și ponderea minorităților (majoritară a rămas populația românească: 71.9%).

10 decembrie 1919 - în conformitate cu clauzele Tratatului minorităților, pe care România l-a semnat, s-au acordat aceleași drepturi civile și politice minorităților (evrei, maghiari, germani, ucraineni, ruși, turci, tătari și greci) din cadrul statului român.

Minoritățile naționale s-au bucurat în România interbelică de aceleași drepturi cu populația majoritară: la cetățenie, la învățământ în limbile minorităților naționale (cu obligația de a studia limba română, istoria și geografia în limba statului) și de participare la viața politică (reprezentare în Parlament și posibilitatea de crea partide politice proprii).

Structura etnică a României interbelice (conform recensământului organizat în anul 1930)

Total populație România: 18.057.028 locuitori

Etnie	Număr locuitori	Procent (raportat la totalul populației)
Români	12.981.324	71.89%
Maghiari	1.425.507	7.89%
Germani	745.421	4.13%
Evrei	728.115	4.03%
Ruteni (ucraineni)	582.815	3.22%
Ruși	409.150	2.26%
Bulgari	366.384	2.03%
Rromi (țigani)	262.501	1.45%
Turci	154.772	0.86%
Sârbi, croați și sloveni	51.062	0.28%
Polonezi	48.310	0.27%
Greci	26.425	0.14%

Cultura României Mari

Perioada interbelică a fost din punct de vedere cultural o prelungire a celei moderne, puternic influențată de factorul național.

Formarea României Mari, o mare realizare politică, a creat un sentiment de împlinire, manifestat prin apariția a două mari grupări culturale:

I. Europeaniștii: au considerat că dezvoltarea României a depins de adoptarea instituțiilor și metodelor de inspirație occidentală, de impunerea principiilor liberale și sincronizarea culturii autohtone cu cea europeană. Reprezentanți marcanti: Garabet Ibrăileanu, Eugen Lovinescu, Ștefan Zeletin și Eugen Ionescu.

II. Tradiționaliștii: s-au opus „importurilor” culturale și instituționale din Occident, considerând că resursele dezvoltării României ar fi trebuit căutate în tradițiile acesteia, în folclor și specificul național. Au pus bazele mai multor școli de gândire precum gândiriștii (grupați în jurul publicației *Gândirea*, au fost preocupați de folclor, misticism, religie și promovarea valorilor autentice românești) și trăiriștii (au considerat ortodoxia drept baza evoluției originale a românilor în raport cu Occidentul catolic și protestant). Reprezentanți gândiriști: Nichifor Crainic și Lucian Blaga. Reprezentanți trăiriști: Nae Ionescu și Mircea Eliade.

Europeniști

Garabet Ibrăileanu

Eugen Lovinescu

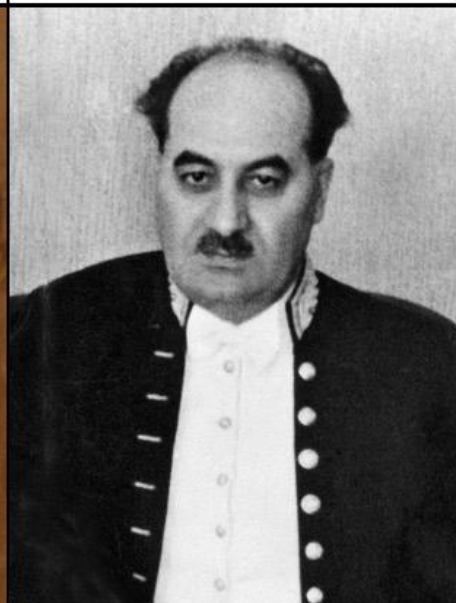

Ștefan Zeletin

Eugen Ionescu

Tradiționaliști

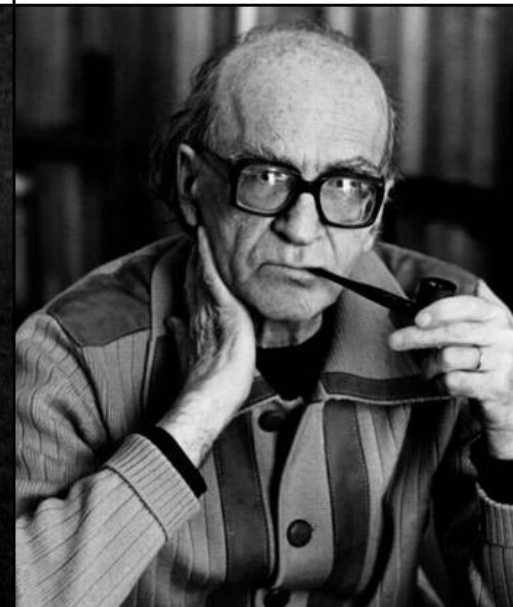
Nichifor Crainic

Lucian Blaga

Nae Ionescu

Mircea Eliade

BIBLIOGRAFIE

1. Barnea, Alexandru (coordonator), Manea, Vasile Aurel, Palade, Eugen, Teodorescu, Bogdan, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corint, București, 2007.
2. Petre, Zoe (coordonator), Căpiță, Carol, Stănescu, Ecaterina, Lung, Ecaterina, Livadă-Cadeschi, Ligia, Ciupală, Alin, Țurcanu, Florin, Vlad, Laurențiu, Andreescu, Sorin, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corint, București, 2008.
3. Adăscăliței, Felicia, Lazăr, Liviu, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corvin, Deva, 2007.
4. Băluțoiu, Valentin, Grecu, Maria, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.
5. Scurtu, Ioan, Cristea, Niculae, Curculescu, Marian, Dincă, Constantin, Soare, Aurel Constantin, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Economică Preuniversitară, București, 2008.
6. Dondorici, Florentina, Lica, Elena Emilia, Poamă, Emil, Ionescu, Vasile, Osanu, Octavian, Stoica, Relu, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Gimnasium, București, 2008.
7. Stan, Magda, Vornicu, Cristian, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Niculescu ABC, București, 2015.
8. Bărbulescu, Mihai, Deletant, Dennis, Hitchins, Keith, Papacostea, Șerban, Teodor, Pompiliu, *Istoria României*, Editura Corint Educațional, București, 2014.
9. Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2008.
10. Hitchins, Keith, *România: 1866-1947*, Editura Humanitas, București, 2017.
11. Guida, Francesco, *România în secolul XX*, Editura Cartier, Chișinău, 2019.
12. Scurtu, Ioan, *Civilizația românească interbelică (1918-1940)*, Editura Fundației România de Mâine, București, 2008.
13. Platon, Mircea, *Națiune, modernizare și elite românești*, Editura Ideea Europeană, București, 2019.
14. Imagini: Google Images (domeniul public).

😊 Vă mulțumim pentru atenție! 🎉

ȘCOALA COOL
EDUCAȚIE PRIN CONȚINUT

